

TANREZ, Hendrik, journalist (Gent 22 juni 1894 - Etterbeek 13 november 1963).

Hoewel hij uit een Franstalige familie stamde, toonde Tanrez op jeugdige leeftijd reeds veel belangstelling voor de V.B. Tijdens de Eerste Wereldoorlog werd hij activist. Hij was medestichter en eerste voorzitter van de Brusselse Groeningewacht, toen die in maart 1916 in het Vlaamsch Huis gesticht werd. Hij was toen reeds vast medewerker van de Gazet van Brussel en schreef in december 1917 onder het pseudoniem Zentra (anagram van Tanrez) zijn eerste brochure Aan den IJzer, waarin de wantoestanden op taalgebied aan het front aan de kaak gesteld worden. Van zijn hand verschenen nog talrijke brochures, waarvan vooral vermeld dient te worden zijn in 1925 gepubliceerd Een nieuwe catechismus voor den Vlaamschen nationalist, een pleidooi voor een zelfstandig Vlaanderen. Tanrez, die een van de voormannen was van de Vlaamse Clarté-groep, was ook zeer actief in de Frontpartij, waar hij tot de linkervleugel behoorde. Onder zijn impuls werd eind 1933 het maandblad Brussel gesticht als orgaan van het Vlaamsch Verbond voor Brussel, waarvoor hij regelmatig bijdragen leverde. Hij schreef trouwens, steeds belangeloos, ontelbare artikelen over de vlaamse strijd in vele week- en maandbladen. Lange jaren was hij ook redacteur van het dagblad De Schelde en van 1936 af van De Dag, waarin hij de parlementaire rubriek verzorgde en talrijke artikelen schreef onder de pseudoniemen Interim, Interim T of T. In 1943 verliet hij De Dag om als redactiesecretaris naar Het Laatste Nieuws te gaan. Tanrez was ook beheerder bij de heroprichting van Het Muzieksfonds in 1940. Onder beschuldiging lid te zijn geweest van het Vlaamsch Nationaal Ver-

bond, spreekbeurten te hebben gehouden voor de Zender Brussel, in zijn artikelen de regering in Londen te hebben aangevallen en duidelijk blijkt te hebben gegeven van nieuwe orde-gezindheid, werd hij door de repressie zwaar getroffen (5 jaar hechtenis, één miljoen frank schadevergoeding). Na zijn invrijheidstelling in 1948 had hij het moeilijk om aan een goede broodwinning te komen, doordat zijn veroordeling hem ook het verbod van schrijven oplegde. Hij bleef niettemin zijn idealen trouw en leverde nog talrijke bijdragen voor periodieken als Opstanding, Het Pennoen, Dietsland-Europa enz.

AELBRECHT PEERENBOOM